

[Formanden.]

Tredie behandling af forslag til lov om forhøjelse af afgiften på omsætningen af stærke drikke,

(Anden behandling findes i tidenden sp. 6503; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 1597).

Udenfor tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

tredie behandling af forslag til lov om ændring i beskatningen af øl

(Anden behandling findes i tidenden sp. 6503; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 1597).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

og

tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 6503; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 1597).

Udenfor tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ordføreren (Poul Hansen [Kalundborg]): Udvalget har drøftet eventuelle ændringsforslag til tredie behandling på to møder, hvorunder der har været samråd med finansministeren og er modtaget deputationer fra Tobakshandlernes Landsforening, Arbejderens Klub 16 på militærhospitalet, Vinhandlerforeningen for Danmark, Vinhandlerforeningen af 1953 og fra Bryggeriforeningen. Når man ser bort fra de generelle ønsker om ingen eller mindre afgiftsforhøjelser, kan de ønsker, som blev forebragt udvalget, samles i to grupper.

Den ene gruppe ønsker drejede sig om detailhandleravancen på de varer, der her er tale om. Fra tobakshandlernes side havde man ønske om, at afgiftsforhøjelsen for cigaretter blev lidt mindre end 1 øre, således at der af en prisforhøjelse på 1 øre blev en lille del tilbage til tobakshandlerne; de

ville ikke have det betragtet som avance, men som godtgørelse for skatteopkrævning; sagde de.

Fra bryggeriindustriens side fremsattes ønske om, at afgiftsforhøjelsen blev 3,6 øre for en pilsner, således at der, når prisen steg 4 øre, blev tale om en forhøjelse af detailavancen med 0,4 øre. Man gjorde gældende, at det ville modvirke fristelsen til at forhøje øllet med 1 øre udover, hvad skatten betinger. Fra vinhandlerens side ønskede man, at de 11 pct., hvortil detailvinhandlerens avance sættes efter forslaget, når skatten beregnes, skulle føres tilbage til de nu gældende 12 pct., hvilket jo i virkeligheden ville sige, at vi herinde anerkendte, at der også måtte tages detailhandleravance for afgiftsforhøjelsen.

Udvalgets flertal har ikke kunnet imødekomme disse ønsker, og når det udtrykkeligt fastslås i loven, at afgiftsforhøjelsen ikke medregnes i det pristal, hvorefter arbejderlønningerne reguleres, ville det naturligvis være en ulige behandling og derfor urimeligt, hvis vi herfra ville medvirke til en forhøjelse i kroner og øre af detailavancen.

Den anden gruppe ønsker var af mere speciel natur, og de er delvis imødekommet ved de ændringsforslag, der er stillet her til tredie behandling. Der blev fra bryggeriindustrien forebragt et ønske om, at forhøjelserne for øllets vedkommende skulle lægges på ølskatten og ikke på omsætningsafgiften, et ønske, som udvalget vel havde megen sympati for, men som man alligevel tilsidst ikke mente at kunne imødekomme. Derimod har den højtærede finansminister set sig i stand til at imødekomme det stærke ønske fra vinbranchen om ikke at efterbeskatte detailvinhandlerens lager. Det er det, der har fundet udtryk i ændringsforslagene nr. 1 og 2 til forslag til lov om forhøjelse af afgiften på omsætningen af stærke drikke.

Ligeledes stiller den højtærede finansminister forslag om, at den afkortning af kredittiden for tobaksindustriens vedkommende, som lå i det oprindelige forslag — en afkortning fra 4 til 3 måneder — foregår gradvis. Det har fundet udtryk i ændringsforslagene nr. 1 og 2 til forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter.

Jeg skal på udvalgsflertallets vegne — det flertal, som består af socialdemokratiets og